

SCHAAKPRAAT

WOENSEL LICHTTOREN

COMBINATIE

nr 3 maart 2007

WOENSEL LICHTTOREN COMBINATIE

Woensel Lichttoren Combinatie is op 1 juni 1978 ontstaan uit S.V. Woensel en S.V. Lichttoren.

S.V. Woensel is een voortzetting van V.O.J.-1945. S.V.Lichttoren is ontstaan in 1966 uit een fusie van SV de Pion en Philips Schaakclub.

Speellokaal

De Hoeksteen
Gerretsonlaan 1a
5624 JL Eindhoven
Tel:040-2372448

Contributie

Aspiranten (tot 14 jaar) 45 euro
Junioren (tot 20 jaar) 53 euro
Senioren 90 euro
Postbank: P40.07.428 T.n.v.Penningm. WLC te Ehv.

Voorzitter

Dick Gielen
Mirabelweg 10
5632 PC Eindhoven
040-2424401

Secretaris

Dannie Beijck
Aquamarijn 23
5629HC Eindhoven
040-2480087

Externe competitie

Henny Wilbrink
Aleconlaan 21
5627 TB Eindhoven
040-2410774

Penningmeester

Rein Leugs
Maansteen 11
5629 HM Eindhoven
040-2420393

Jeugdzaken

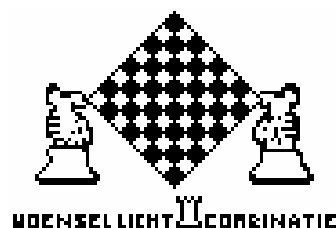
Hub v. d. Laar
Bourgognelaan 20
5627 KS Eindhoven
040-2429578

Interne competitie

Leo van IJzendoorn
Versailleslaan 25
5627 LV Eindhoven
040-2427836

Teamleiders

1. Hennie Wilbrink 040-2410774
2. Leo van IJzendoorn 040-2427836
3. Michael Spijkerman 040-2417282
Avondteam: Toon Kok 040-2621242

W.L.C. op internet: <http://wlc.dse.nl/>

Inhoudsopgave:

Woord vooraf.....	4
Van de bestuurstafel.....	4
Wind mee of wind tegen.....	9
Corus toernooi	10
Made	11
Jeugdrubriek.....	11
Interne competitie.....	12
Externe competitie.....	14
Gardé 2 WLC 1 2-6.....	14
WLC 1 Stukkenjagers 3 7-1.....	15
Deurne – WLC 2 3 - 5.....	20
WLC 2 - HSC 3 2 - 6	22
Veldhoven - WLC 3 2 - 4	24
WLC 3 HSC 5 3-3.....	25
Uitslag	25
Extra	26
Oplossing “ Made “	27

Schaakpraat**Orgaan van Schaakvereniging Woensel Lichttoren Combinatie****Jaargang 28. Nummer 3. Maart 2007****Redactie: Jan Mascini (jan@j-mascini.speedling.nl)****en Pierre Buijs (pjbuijs@chello.nl)**

Woord vooraf

Veel valt er niet te melden. We zitten midden in het schaakseizoen.

De interne competitie loopt lekker, maar er zijn nog geen duidelijke contouren betreffende een kampioenschap en/of degradatie.

Extern bevindt het eerste team zich in een heel spannende fase. De beide overige teams zullen geen kampioen worden en ook niet degraderen.

In de jeugdafdeling zijn er geen spanningen, maar het spettert er ook niet. Rust roest?

Ik zie bij tijd en wijle wat nieuwe gezichten en dat is een verheugend teken.

Net als het vorige seizoen zijn de redacteurs concurrenten in de groepswedstrijd en in de beker, maar dat zal het redacteurteam niet nadelig beïnvloeden.

De zon begint regelmatig te schijnen en dat is echt goed nieuws voor ondergetekende die al 4 maanden verkouden is.

Jan Mascini.

Van de bestuurstafel

Of het komt omdat ik geen 25 meer ben dat de tijd zo snel gaat weet ik niet, maar hij gaat steeds sneller.

Het bestuur heeft het niet erg druk en ook geen echte problemen op te lossen. De verschillende competities lopen volgens planning.

Het ledenbestand was best zorgelijk omdat wij vorig jaar 4 leden zijn kwijtgeraakt. Maar gelukkig zijn er ook 3 nieuwe leden bijgekomen.

De heren Alink, Baggetto, en Dekker.

Hoe zijn de nieuwe leden eigenlijk bij W.L.C. gekomen? Loic Baggetto via Peter Kalisvaart, Ivar Alink via de website van Pierre, Ton Dekker via het Wijkblad waar Leo elke maand een stukje voor schrijft en een puzzel in zet. Je ziet, veel activiteiten en persoonlijke inzet zijn niet voor niets!

Wat wel een probleem is (was), de slechte betaling van de contributie m.n. bij de jeugd. Het bestuur zal een aanpakplan maken om volgend seizoen alle contributie voor 31-12-2007 binnen te hebben.

De Jeugdafdeling onder de bezielende leiding van Hub loopt ook prima! De 4 mensen die de cursus volgen voor schaaktrainer, vinden het een heel praktische cursus, waar zij wat mee kunnen en ook doen. Wij zijn best trots dat er zoveel mensen willen investeren in de jeugd.

Jan Mascini heeft namens onze vereniging elke 4 weken een schaakrubriek verzorgd in het blad Groot Eindhoven, hij wilde ermee stoppen en nu heeft Piet Koster het werk van Jan overgenomen. Heel fijn dat Piet dit voor onze vereniging wil doen. Natuurlijk hierbij dank aan Jan voor het afgelopen jaar en het vele werk.

Nu Jan zich toch gaat vervelen zal het bestuur zorgen voor alternatief werk voor hem, want niets doen gaat natuurlijk niet.(Grapje)

Dick Gielen, namens het bestuur.

Schaakherinneringen van Gerard Welling.

Beste schaakvrienden en oud-clubgenoten

Afgelopen weekend , tijdens een uitstapje om te gaan toeschouwen bij een schaaktoernooi in het Noordfranse Cappelle la Grande, werd in de auto gesproken over het hoe en waarom wij zijn gaan schaken. Mijn verhaal ging terug naar 1968, de eerste vakantie aan de Costa Brava, waar de familie Welling na allerlei avonturen op dezelfde camping terecht kwam als de familie Kok. Vader Kok was een collega bij Philips van vader Welling, de oudste zonen waren respectievelijk 9 en 8 jaar oud , en Paul Kok vond een jongetje om mee te schaken. Of ik de regels van Toon dan wel van Paul heb geleerd weet ik niet meer, wel dat mijn fanatisme spoedig zo groot was dat het zelfs Paul wat te gortig werd : hij wilde nog wel schaken, als tegenover ieder partijtje een spelletje jeu de boules stond. Zodoende waren we beiden tevreden.

"Met Paul heb ik nog jaren zeer vriendschappelijke contacten gehad, tot hij plotseling van de aardbodem leek te zijn verdwenen. Jaren later dook hij weer op, maar was een schuw mens geworden, en leefde teruggetrokken in Helmond. Alleen op het station kwam ik hem de laatste jaren nog wel eens tegen, groette hem vriendelijk, kreeg wel een blik van herkenning en een gejaagd uitgesproken groet terug, maar daarna haastte hij zich weer verder. " Zo ongeveer was ik mijn verhaal aan het afronden toen ik door de chauffeur, Theo van de Berkmortel, werd onderbroken. Zijn opmerking of ik dan niet wist dat Paul Kok een half jaar geleden is overleden, was een enorme schok. Nee, dat wist ik niet, en het was ook moeilijk te geloven. Hoe zeer die gejaagde, wat verformfaaide persoon ook was veranderd ten opzichte van de Paul Kok die ik kende van de middelbare school : de intelligente jongen vol

humor , tegelijk vol ambitie in alles waaraan hij begon.

Op internet vond ik clubbladen van WLC van het seizoen 2006-2007 - want deze waren Theo onder ogen gekomen - en toen bleek dat hij niet abuis was. Een kort maar sprekend in memoriam van Toon Kok. Het was dus echt waar ..

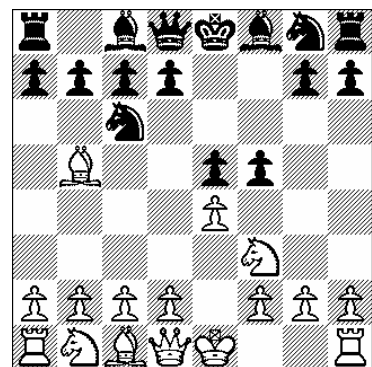
Paul heeft mij indertijd overgehaald om lid te worden van de jeugdschaak afdeling van VOJ - voor oud en jong - die werd geleid door Piet Roelen en Toon Kok, soms ook geassisteerd door Pierre Dohmen. Daar leerde ik ook Paul en Jolanda Roelen kennen, en ik geloof dat Els en Miriam Kok ook nog lid zijn geweest. Paul en ik gniffelden om Piet Roelen's Orang Utan opening 1.b4, maar hadden ook ontzag voor zijn speelsterkte. Die twee seizoenen dat ik lid was - en alleen verzuimde als de roverhoofdman Rinaldo Rinaldini op de televisie was, werd Paul Kok clubkampioen bij de jeugd . Hij speelde gedreven en geconcentreerd, iets wat je op die leeftijd niet vaak ziet. En toen verhuisde mijn familie in 1970 naar Marokko, waar mijn vader voor Philips een uitdagende baan kreeg aangeboden. Toen we in 1972 terugkwamen in Eindhoven, kwam ik op mijn eerste schooldag Paul Kok tegen op het schoolplein. Twee jaar lang had ik niet gespeeld, maar Paul wist het smeulende vuurtje snel te doen oplaaien en door zijn bemiddeling mocht ik bij de seniorenafdeling van VOJ beginnen. De naam van deze vereniging veranderde overigens al spoedig in Woensel. Piet Roelen en Toon Kok deden nog steeds de jeugdopleiding, ook Albert de Wit (eenmaal 3e in het nationaal jeugdkampioenschap tot 16) en Johan van Mil waren ondertussen lid geworden. Piet en Toon hebben een onuitwisbare stempel op mijn spel gedrukt. Piet's favoriete Spaans gambiet

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 f5!? speel ik nog steeds met enige regelmaat. Maar de grootste invloed hadden waarschijnlijk wel de ontelbare oefenpartijen en vooral snelschaakmatches die ik met Paul Kok heb gespeeld.

Dat is toch minstens 10 jaar intensief doorgegaan en duurde voort - zij het wat minder frequent - toen we allebei al enige jaren studeerden.

Paul was ambitieus, in alles wat hij deed. Eén van de betere spelers van de tennisclub, een goed atleet bij de atletiekvereniging, een goede schaker, en op de middelbare school een VWO'er die tienen haalde. Soms had ik het idee dat het hem wel erg makkelijk afging. Maar zijn zelfvertrouwen stond hem wel eens in de weg. Als je niet aan het schaakspel werkt, dan blijf je stilstaan. Zodoende groeiden toen vooral Johan van Mil maar ook ikzelf in schaakkracht, en raakte Paul wat achter. Ook bij het tennis speelde hij liever dan dat hij trainde, bleef een zeer goed speler maar niet de beste, en dat frustreerde hem.

Paul ging in Tilburg studeren, en ik kwam uiteindelijk in Utrecht terecht.

In de weekends werd er tijd gevonden om te schaken, en over de zaken des levens te discussiëren. Ook hebben we in de vakantie nog wel eens een buitenlands toernooi gespeeld, de laatste keer in het Zwitserse Biel in 1984, als ik me niet vergis.

Maar in die tijd was er iets mis, het viel niet alleen mij maar ook andere schaakvrienden van Paul, zoals oud-lid Rudy Simons, op. Paul was uit huis gegaan, in Tilburg ging het niet naar wens, de voordien zo vrolijke onbezorgde Paul werd maatschappijvijandig in zijn uitlatingen. Ik weet nog goed dat hij op een vrijdagavond weer eens kwam schaken, nog wat mopperde over waardeloze intellectuelen, en me compleet verraste met zijn afscheid. Voorlopig zou ik hem niet meer terugzien, hij ging de wijde wereld in, alles eens op een rijtje zetten, ècht leven. Ik realiseerde me niet hoe serieus dit was, want het zou jaren duren voordat Paul weer zou opduiken...

Op een enkele uitzondering na heeft niemand Paul de jaren daarna gezien, Ernst ten Haaf vertelde op de club dat hij tijdens een uitstapje een schaapherder op de hei tegenkwam in wie hij Paul Kok herkende. We zijn daar in de omgeving gaan fietsen, maar troffen niemand en ook verder bleef Paul onvindbaar.

Op een goede dag kwam ik bij toeval Miriam Kok tegen, Pauls jongere zus, en die vertelde het goede nieuws dat Paul weer terecht was. Hij was wat in de war, maar zou het zeker leuk vinden om oude vrienden te zien. Het bleek niet makkelijk de oude contacten te herstellen, Paul was wat mensenschuw geworden, en lachte niet meer zo makkelijk. Henny Valks heeft hem indertijd nog samen met een aantal andere schaakvrienden op een grote verjaardagsparty uitgenodigd. Paul kwam, maar was ook snel weer verdwenen.

Uiteindelijk vestigde hij zich in Helmond, kwam ik hem nog wel eens tegen op het station, heb ook wel geprobeerd een praatje aan te knopen, maar hij had een muur om zich heen gebouwd.

Daarom was het zo positief om bij het jubileum van WLC van Toon te horen dat het weer beter ging met Paul, dat ze regelmatig contact hadden, dat hij schaakproblemen componeerde. Van Helmondse contacten hoorde ik dat hij wel eens op de clubavond verscheen. Enkele weken geleden vroegen mijn ouders nog of ik Paul Kok nog wel eens tegenkwam, want zij hebben hem vroeger natuurlijk zo vaak over de vloer gehad. Nee, het laatste halfjaar heb ik hem eigenlijk nooit meer gezien...

Toen Paul zoek was, heb ik wel eens het ergste gevreesd, maar juist nu komt de tijding voor mij geheel onverwacht.

Een vrolijker onderwerp, toen ik eenmaal op de site en door de clubbladen van WLC aan het bladeren was, kwam ik een eregallerij van clubkampioenen tegen. Vanavond heb ik eens gekeken tussen mijn (wissel) bekers en heb nog wat aanvullingen kunnen vinden.

Clubkampioenschap Woensel (bron : éénmalige trofee, een bekertje)

1978 : G.Welling Clubkampioenschap WLC (bron : plaquette wisseltrofee)

1979 : G.Welling

1980 : G.Welling

1981 : G.Welling

In het seizoen 1981 -1982 heb ik nog wel bondscompetitie gespeeld voor WLC maar werd clubkampioen bij Eindhoven, voor Peter Scheeren.

Ik weet wie er kampioen bij WLC werd omdat deze me uitdaagde voor een "match van de clubkampioenen "

1982 : Tim Breijer

Die match om twee partijen won ik met 1 ½ - ½ Wat veel grappiger informatie is, ik heb ook een wisseltrofee voor het snelschaakkampioenschap van Woensel Snelschaakkampioenschap VOJ /Woensel (Bron : wisselbeker)

1972 : P.Roelen

1973 : H.Kuypers (een semi-open kampioenschap, ook bevriende spelers van Lichttoren zoals Bert Hovingh deden mee, maar een speler van de eigen club won)

1974 : T.Zwiers

(tweede : G.Welling, nadat ik de hele avond bovenaan had gestaan...)

1975 : H. van Oost

1976 : A.Kok

1977 : A.Kok

1978 : G.Welling

Snelschaakkampioenschap WLC (bron : eenmalige beker)

1979 : G.Welling

Bij mijn weten werd nadien geen beker meer verbonden aan het snelschaakkampioenschap.

Wel weet ik dat ik de volgende kampioenschappen heb gewonnen (want bij WLC bleef ik ongeslagen, won alle snelschaaktoernooien zowel het kampioenschap als de strijd om het kerstkonijn), maar niet of ik in 1982 heb meegespeeld.

Dus zeker is :

1980 : G.Welling

1981 : G.Welling

Met vriendelijke groet

Gerard Welling

Wind mee of wind tegen

Hebt u ook wel eens van die vragen ? Dit seizoen speel ik matig tot slecht in de externe en interne competitie. Daarentegen gaat het goed tot zeer goed in toernooien.

In de tienkamp van Corus was mijn TPR 30 hoger dan mijn rating, en in de tienkamp van Essent scoorde ik 80 punten meer.

De 1-daagse toernooien verliepen als volgt: Geldrop – Verlies tegen favorieten voor de eerste plaats en overtuigende winst op overige tegenstanders.

Zetten - een 50+ toernooi waaraan 300 schakers deel namen uit het hele land. Ik was als 11^e geplaatst en werd gedeeld 2^e.

Made – In een veld van 30 spelers was ik als 4^e geplaatst en ik werd eerste.

In de externe competitie kwam ik tegen vrij zwakke tegenstanders steeds goed tot zeer goed uit de opening, maar de helft van de partijen ging verloren. Ook in de interne competitie loopt het niet goed.

Hoe is dit te verklaren ? Heb ik in toernooien de wind mee en in de competitie tegen ? Speel ik beter tegen sterke spelers dan tegen mindere goden? Niet verliezen vind ik belangrijker dan winnen. Ik heb geen killers instinct.

Misschien ligt het daaraan. Is schaken gewoon geluk ? Als ik mijn partijen na speel met de computer blijkt ik altijd 1 of meer fouten gemaakt te hebben en de tegenstander ook. Dikwijls is bepalend wie de ergste of de laatste bok schiet.

Soms is het spel ook te moeilijk voor me. De computer ziet veel meer tactische grappen.

Hierbij daag ik onze club-filosofen Jeroen Medema, Manuel Kanters en Henk v. Oost ,en ook andere WLC-ers, uit om over dit thema hun licht te laten schijnen.

Ik wil u hieronder mee laten genieten van een partij en van een partij-fragment uit 2 van mijn toernooien.

Corus toernooi

Ik was ingedeeld in een (te?) hoge groep. Gemiddeld hadden mijn tegenstanders 100 Elo- punten meer. Merkwaaardig genoeg scoorde ik erg goed tegen de 2000 plussers, goed tegen de 1900 plussers en matig tegen de 1800 plussers.

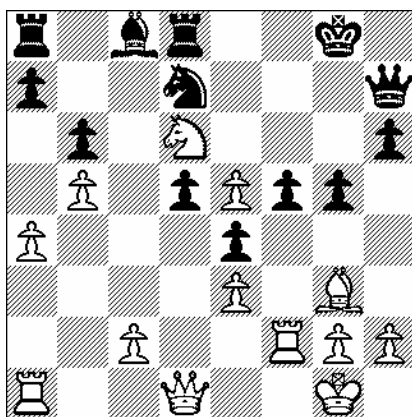
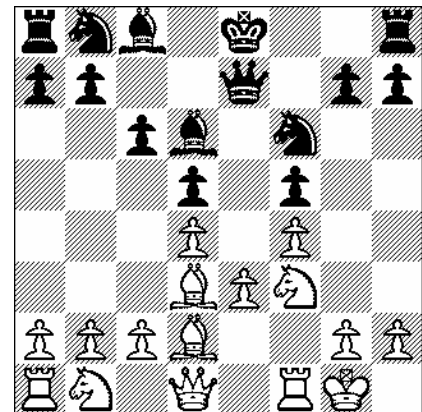
Zelf stond ik qua sterkte onderaan ingedeeld en Y.Groot bijna onderaan. Maar deze man was een apart fenomeen. Het was net of hij een heel ander soort schaak speelde dan de rest. Hij deed me denken aan Tal, Morozowitsj en Bronstein. Later hoorde ik dat hij veel schaakt in een groep met Manuel Bosboom en dat verklaart misschien zijn stijl. Om u mee te laten genieten van zijn onorthodoxe spel volgt hieronder een partij van hem . Hij werd overigens 2^e in onze groep.

Y. Groot-Z. Simic

Een vreemde Meraner

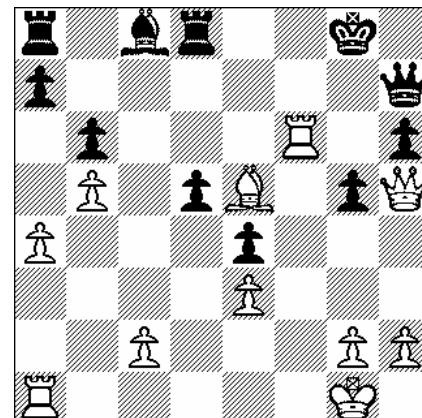
1.d4 d5 2.e3 c6 3.Ld3 e6 4.f4 f5 5.Pf3 Pf6 6.0-0 Ld6 7.Ld2 De7 (Diagram 1)

8.Le1?! Pe4 9.Lh4 Dc7 10.Lxe4 dxe4 11.Pe5 Lxe5? 12.fxe5 h6 13.Pd2 0-0 14.Pc4! b6 15.Pd6 La6 16.Tf2 g5 17.Lg3 Dh7 18.b4 Pd7 19.a4 Tfd8 20.d5!?! cxd5 21.b5 Lc8 (Diagram 2)

22.Txf5!! Pxe5 (Na exf5 volgt Dxd5+ en Dxa8)
23.Lxe5 Txd6 24.Tf6 Td8 25.Dh5 (Diagram 3)

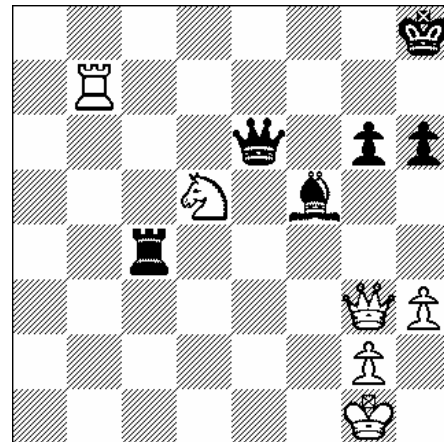
Zwart geeft op

Made

Op 24 febr. werd daar een intiem toernooitje georganiseerd, waar ik me op het laatste moment voor in schreef. Na 4 van de 5 ronden stond ik op de eerste plaats met een 1/2 punt meer dan nr. 2, terwijl ik toch minstens een 1/2 punt had verkwanseld. Verder was ik erg tevreden over mijn spel. O.k. , in de laatste ronde nog tegen nummer laatst, dus dat zou moeten lukken. Wat er in deze sessie gebeurde tart elke beschrijving. Het ene na het andere stuk gaf ik weg in een hele mooie stelling. Daardoor werd ik afhankelijk van de prestatie van 2 concurrenten. De eerste speelde remise. Hij had een lagere SB score, dus ik kon nr. 1 worden, mits...

Onderstaande stelling was bepalend of ik kampioen zou worden of niet. Bij winst van zwart zou hij de winnaar zijn. Bij remise of winst van wit zou ik het worden op SB-score. Wit is aan zet. Zie jij hoe hij kan winnen? (Zie oplossing verder in Schaakpraat) Omdat de wit speler zo slim was mocht ik de eerste prijs mee naar huis nemen.

Jan Mascini.

Jeugdrubriek

De Eindhoven Cup op 4 maart jl werd jammer genoeg slecht bezocht. Er waren in totaal maar 17 jeugdschakers aanwezig (12 League- en 5 Cupspelers). Van WLC waren er maar 4 schakers aanwezig; dat kan beter !

De volgende ronde van de Eindhoven Cup is op zondagmiddag 15 april van 13.30 tot 16.30 uur op basisschool "De Korenaar", Elegaststraat 1 te Eindhoven. We hopen dat dan al onze toernooispeleers van Stap 1 tot en met Stap 4 er weer zijn.

Het is een beetje komkommertijd. We hebben verder eigenlijk niks spannends te melden; geen nieuwe leden; nog geen examenresultaten en geen zware problemen zoals in vorige jaren. Dankzij de inzet van een goed jeugd kader loopt de jeugd nu op rolletjes.

Hub v.d. Laar

Interne competitie

Tussenstand laddercompetitie 2006-2007

LAD-0607: Ranglijst bijgewerkt t/m 06. 3.2007 (ronde 23)

NR	NAAM	PUNTEN	WA	GSP	GW	RM	VL	AF	PERC	KL	AL	ON	NG	NBS	ZK
1	P. Koster	1159.50	100	11	7	2	2	0	72.7	-1	2Z	0	0	12	0
2	G. Bollen	1091.00	99	6	5	0	1	0	83.3	0	1Z	0	3	14	0
3	J. Medema	1062.67	98	7	4	2	1	0	71.4	-1	2Z	0	4	12	0
4	P. Buijs	1040.00	97	7	5	0	2	0	71.4	1	1Z	2	3	11	0
5	G. v.d. Heuvel	1030.50	96	6	3	3	0	0	75.0	2	2W	1	12	4	0
6	H. Wilbrink	1001.17	95	7	4	2	1	0	71.4	-1	1Z	0	0	16	0
7	L. van IJzendoorn	997.83	94	6	3	2	1	0	66.7	0	1W	2	3	12	0
8	P. Kalisvaart	976.50	93	6	3	2	1	0	66.7	0	1W	0	5	12	0
9	F. Albers	945.33	92	3	2	1	0	0	83.3	1	1W	0	17	3	0
10	A. de Man	920.83	91	4	3	1	0	0	87.5	2	3W	0	6	13	0
11	D. Beijk	898.00	90	6	2	3	1	0	58.3	0	2Z	0	2	15	0
12	J. de Jong	883.83	89	6	2	3	1	0	58.3	0	1Z	0	7	10	0
13	M. Kanters	866.00	88	5	3	1	1	0	70.0	1	1W	0	3	15	0
14	A. Hovingh	839.00	87	5	2	2	1	0	60.0	1	2W	0	5	13	0
15	P. v.d. Laan	835.00	86	5	3	0	2	0	60.0	1	2W	0	8	10	0
16	I. Alink	799.83	85	4	2	1	1	0	62.5	-2	3Z	0	18	1	0
17	A. v. Amstel	785.50	84	14	3	7	4	0	46.4	0	1W	0	6	1	2
18	J. Mascini	785.33	83	1	1	0	0	0	100.0	1	1W	1	7	14	0
19	J. Haitjema	739.00	82	4	2	1	1	0	62.5	2	1Z	0	4	14	1
20	A. Daanen	734.00	81	5	2	1	2	0	50.0	1	1W	0	14	3	1
21	P. Koymans	720.33	80	9	3	1	5	0	38.9	-1	1W	0	1	13	0
22	A. Kok	698.00	79	2	1	0	1	0	50.0	-2	2Z	0	5	16	0
23	K. de Ruiter	695.00	78	2	1	0	1	0	50.0	-2	2Z	0	12	9	0
24	P. v. Hoof	679.67	77	3	1	1	1	0	50.0	1	1Z	0	7	12	1
25	T. Voskuil	678.33	76	5	2	0	3	0	40.0	-1	2Z	2	1	14	1
26	L. Baggetto	666.00	75	16	6	0	10	0	37.5	0	2Z	1	4	1	1
27	J. Roelen	653.17	74	7	2	1	4	0	35.7	1	1W	0	16	0	0
28	H. v.d. Laar	643.83	73	5	0	3	2	0	30.0	1	2W	1	2	15	0
29	J. Logtenberg	642.50	72	9	3	2	4	0	44.4	1	2W	0	0	12	2
30	M. Spijkerman	628.17	71	7	2	1	4	0	35.7	-1	1W	0	0	16	0
31	B. Roelen	625.67	70	6	2	1	3	0	41.7	0	1Z	0	1	16	0
32	D. Gielen	617.00	69	6	1	2	3	0	33.3	0	1W	1	1	15	0
33	H. Borduin	596.33	68	3	1	0	2	0	33.3	1	1W	0	6	14	0
34	T. Dekker	570.50	67	2	0	1	1	0	25.0	0	1W	0	17	4	0
35	W. Lucassen	547.00	66	4	1	0	3	0	25.0	0	1Z	0	5	14	0
36	J. de Laat	541.67	65	1	0	0	1	0	0.0	-1	1Z	0	9	13	0
37	R. Matzinger	533.33	64	0	0	0	0	0	0.0	0	-	0	21	1	1
38	R. Leugs	507.00	63	8	2	0	6	0	25.0	-4	4Z	0	3	12	0
39	A. Macias	496.00	62	2	0	0	2	0	0.0	0	1W	1	6	13	1
40	K. Johnson	480.67	61	2	1	0	1	0	50.0	0	1Z	1	7	8	5
41	P. Gorissen	480.00	60	0	0	0	0	0	0.0	0	-	0	21	0	2
42	T. v. Boxtel	413.00	59	3	0	0	3	0	0.0	-1	1Z	0	4	14	2
43	B. Korver	363.67	58	8	0	1	7	0	6.3	0	4W	0	2	12	1
44	F. Dolati	342.00	57	2	1	0	1	0	50.0	0	1W	0	5	6	10

Standen van de verschillende groepen (6 maart 2007):

Nr.	Groep1	1	2	3	4	5	6	7	8	Pnt	Par		SB
1	G. Bollen	x	1	0,5	1					2,5	3		2,25
2	P. Koster	0	x	0				0	0	0	4		0
3	P. Kalisvaart	0,5	1	x			0,5	0,5		2,5	4		2,5
4	H. Wilbrink	0			x	1				1	2		2
5	J. Medema				0	x	1		1	2	3		2,5
6	P. Koymans			0,5		0	x		0,5	1	3		2
7	P. v.d. Laan		1	0,5				x		1,5	2		1,25
8	A. Kok		1			0	0,5		x	1,5	3		0,5

Nr.	Groep2	1	2	3	4	5	6	7	8	Pnt	Par		SB
1	P. Buijs	x		1				1	0	2	3		1
2	J. Mascini		x	1		0,5		0,5		2	3		1,5
3	A. de Man	0	0	x	0		0,5			0,5	4		0,5
4	L. v IJzendoorn			1	x	0,5				1,5	2		1,25
5	W. Lucassen		0,5		0,5	x			0,5	1,5	3		2,75
6	M. Kanters			0,5			x		0,5	1	2		1,25
7	D. Beijk	0	0,5					x		0,5	2		1
8	J. de Jong	1				0,5	0,5		x	2	3		3,25

Nr.	Groep 3	1	2	3	4	5	6	7	8	Pnt	Par		SB
1	A. Hovingh	x	1	0					0,5	1,5	3		1,5
2	J. de Laat	0	x			1				1	2		1
3	H. Borduin	1		x				0		1	2		1,5
4	R. Leugs				x	0,5	0	0,5	1	2	4		3,25
5	J. Logtenberg		0		0,5	x		0	0,5	1	4		1,5
6	I. Alink				1		x			1	1		2
7	G. v.d. Heuvel			1	0,5	1		x	1	3,5	4		4
8	J. Haitjema	0,5			0	0,5		0	x	1	4		1,25

Nr.	Groep 4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Pnt	Par
1	P. v. Hoof	x	1	1							1	3	3
2	T. Dekker	0	x	0			0			1		1	4
3	H. v.d. Laar	0	1	x	0,5	0			1	0		2,5	6
4	D. Gielen			0,5	x		1	1	1	1		4,5	5
5	A. Macias			1		x	0	1			0	2	4
6	B. Roelen		1		0	1	x	0		1	0	3	6
7	B. Korver				0	0	1	x			0	1	4
8	T. Voskuil			0	0				x		0	0	3
9	Th. v. Boxtel		0	1	0		0			x	0	1	5
10	M. Spijkerman	0				1	1	1	1	1	x	5	6

Externe competitie

Gardé 2 WLC 1 2-6

I.Canjels	F.Albers	1-0
J.Sonnemans	G.Bollen	0-1
J.Vermeulen	J.Mascini	1-0
L.Hovens	H.Wilbrink	0-1
H.Kerssemakers	P.Buijs	0-1
P.Thijssen	M.Kanters	0-1
C.Munch	P.Koster	0-1
P.Harperink	J.de Jong	0-1

Een degelijke overwinning met 2 invallers. Niet gek!

We zijn daarmee van de gedeelde 3e plaats naar de gedeelde 2^e plaats geklommen. Merkwaardig genoeg hebben we alleen van Vughtse Toren verloren, dat nu met 8/0! verloor en verder in de overige partijen ruim het onderspit dolf.

De volgende 2 rondes zullen bepalend zijn of we mee doen voor de eerste plaats.

Vandaag kwam Guus al na 2 uur de eerste winst melden. Met zwart maakte hij goed gebruik van de wat passieve opzet van de tegenstander. Een witte loper deed lang niet mee en daardoor o.a. kon onze jongeling een mooie aanval beginnen en later afronden met een prachtig dame – offer.

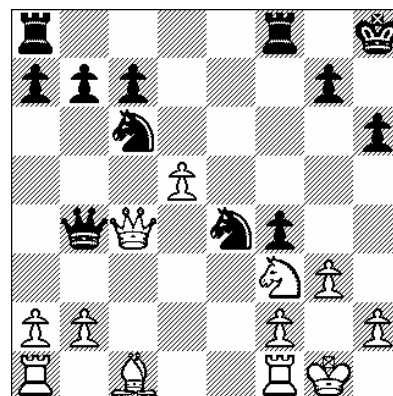
Snel daarna bracht invaller Manuel een punt binnen. In een Schotse partij ging het gelijk op totdat wit een kwaliteit verblunderde. En daar wist onze man wel raad mee.

Piet wil kennelijk zijn 100%-score niet verliezen, want hij kwam eerst 2 gezonde pionnen voor en rondde de partij netjes in de aanval af.

Ook de andere invaller, Joop, liet zich niet onbetuigd. Hij verdedigde zich heel goed met zwart. Door een betere ontwikkeling kon hij een stuk winnen en vervolgens technisch winnen.

Jan had de opening scherp opgezet en zo kwam deze stelling op het bord.

Na d4-d5 viel hij 2 stukken aan en dacht toen al virtueel gewonnen te staan. Zwart vond met Db4 toch nog een redelijke tegenzet. Als wit zou ruilen kwam zwart beter te staan. Echter De2 Te8; dxc6 Pxf1; Dc2 Pxf1; Kxf1 had wit de betere papieren gegeven.

Ondergetekende koos jammer genoeg voor de “voorzichtige “ zet Dd3 en toen bleek zwart, na Tad8, opeens heel goed te staan. Zijn betere Torenontwikkeling zorgde voor de eerste winst van Gardé die middag.

Pierre had het niet echt makkelijk, maar na lang manoeuvreren wist hij een pion te veroveren. Verder kon hij in het eindspel de zwarte koning passief maken en toen werd de pluspion een sterke vrijpion. Winst dus.

De tegenstander van Hennie houdt van onorthodoxe openingen en zo kon het gebeuren dat de eerste zetten 1.Pc3 Pc6 waren. In het vervolg vloog wit onze wedstrijdleader naar de keel. Hij investeerde weliswaar materiaal, maar de aanval zag er zeer gevaarlijk uit. Toen Hennie in het 5^e uur begon te zuchten en te steunen, wist ik dat we weer een punt zouden gaan innen. Zie de zeer interessante partij hieronder.

Jammer genoeg liep het op het eerste bord niet goed voor ons af. Het verloop had veel weg van bord 3. Frank kreeg al snel een mooie aanval, maar zwart verdedigde goed. Vrijwel de hele partij had onze man de veel betere stelling, totdat hij op de 35^e zet een tactisch valletje over het hoofd zag en daardoor een kwaliteit verloor. Na lang spelen moest Frank de hand schudden. Opgegeven dus.

L. Hovens - H. Wilbrink

1. Pc3 Pc6 2. d4 d5 3. e4 Pf6 4. e5 Pd7 5. f4 Pb6 6. Pf3 Lg4 7. Lb5 e6
8. a3 Le7 9. b3 a6 10. Le2 Dd7 11. Le3 f6 12. Lf2 fxe5 13. dxe5 O-O
14. Dd2 Tad8 15. h3 Lf5 16. g4 Le4 17. Tg1 Lxf3 18. Lxf3 Pxe5 19. Le2
Pg6 20. f5 exf5 21. Lxb6 cxb6 22. Pxd5 Lh4+ 23. Kd1 Kh8 24. c4 b5
25. g5 bxc4 26. bxc4 b5 27. Ta2 bxc4 28. Lxc4 Pe5 29. Lb3 Pf3 30. Df4
Pxcg1 31. Dxb4 Db5 32. Dc4 Pxb3 33. g6 Pf4 34. Th2 Txd5+ 35. Dxd5 Dxd5+
0-1

Jan Mascini.

WLC 1	Stukkenjagers 3	7-1
F.Albers	M.v.Beurden	1-0
G.Bollen	J.Op 't Hoog	1-0
H.Wilbrink	Lie Kienfong	1-0
J.Mascini	L.Karstens	1-0
P.Buijs	A.Mentink	0,5-0,5
A.Kok	J.Stada	1-0
P.Koster	R.Lemmen	1-0
A.Hovingh	P.Obels	0,5-0,5

Wat een Giga-prestatie! Met zulke overtuigende cijfers winnen tegen een regelrechte concurrent. Je zou er stil van worden, maar ik moet een verslag maken. Opeens staan we bovenaan, samen met Raadsheer, wel met een 0,5 bordpuntje meer. We hebben de kampioenskansen in eigen hand. Echter, er volgen nog 2 wedstrijden en wel tegen gevaarlijke concurrenten voor de eerste plaats. Toch kunnen we veel vertrouwen hebben met de 2 ervaren rotten, Piet en Toon (100%), met Guus die aan het 2^e bord zeer goed spel laat zien (plus 3), en met Hennie die diepe zetten doet in moeilijke stellingen (plus 2). De overige spelers laten wel eens een steekje vallen, maar geven goede steun.

De individuele partijen verliepen als volgt:

Bert speelde tegen een gevaarlijk jeugdig talent een evenwichtige opening. Na 20 zetten was er een eindspel ontstaan met aan beide kanten een loperpaar en ieder even veel pionnen. Remise was dus het logische resultaat.

Jan was goed uit de opening gekomen en wist zijn voordeel stap voor stap uit te breiden. Na 24 zetten had hij een prachtig paard tegen slechte loper, veel ruimte en de open c-lijn. Met Tc7 werd de zwarte Dame aangevallen, die nergens heen kon zonder dat wit een pion kon winnen. Db5 was echter een blunder in slechte stelling. Met Pxd6+ won wit niet alleen een pion, maar stonden de zwarte Koning en Dame tegelijk in.

Na 2 uur: 1,5-0,5 en op alle borden stond WLC beter.

In het 3^e en 4^e uur sloegen we ook werkelijk toe.

Guus kreeg in een damegambiet al gauw een koningsvleugelaanval, die een kwaliteit opleverde. Deze werd later weer ingeleverd om met een winnende voortzetting de partij af te maken. Sterk gespeeld!

Daarna meldde Toon dat hij gewonnen had. En hoe! In de partijnotatie hieronder kunt u mee genieten. De opzet van wit was gedurfd, en leverde een verdiend punt op, hoewel beide spelers het hier en daar beter hadden kunnen doen.

Piet had met zwart successievelijk het heft in handen genomen, en speelde heel gedegen. Uiteindelijk won hij een kwaliteit tegen een pion. De jonge tegenstander spartelde gevaarlijk tegen, maar Piet gaf geen krimp. Later in het eindspel, toen de pion weer terug was gewonnen, leverde hij de kwaliteit weer in om daarmee een gewonnen eindspel te bereiken.

Hennie moest het opnemen tegen de tactisch zeer gevaarlijke Lie Kwie. Natuurlijk speelde hij met zwart Pc6, en toen die in het middenspel werd aangevallen via wit's opstoot b4-b5 volgde een onverwacht en diep doorgerekend paardoffer op d4. Geniet en huiver mee in de partijnotatie hieronder! Na het offer kwam zwart beduidend beter te staan en dat weet onze wedstrijdleider wel af te maken.

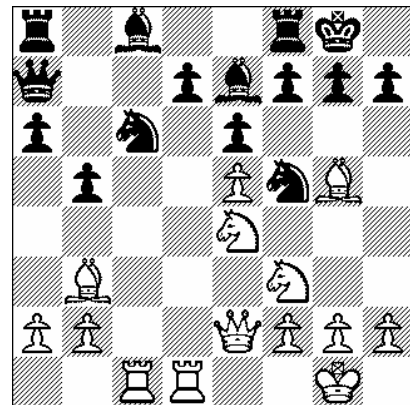
Na 2 pijnlijke nederlagen in de voorgaande ronden wilde Frank nou toch wel eens winnen. Na een Bird-opening speelde wit al zijn pionnen op de zwarte velden. Frank probeerde zodanig af te ruilen dat wit met een slechte loper zou blijven zitten. Wit kun dat wel verhinderen, maar gaf onze man daardoor de

kans om de damevleugel open te breken. Met goed technisch spel maakte Frank het toen af.

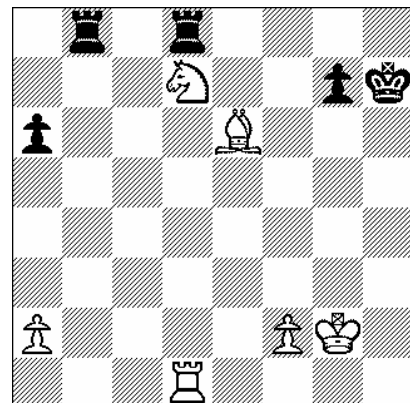
Pierre speelde tegen een gevaarlijke tacticus. Het werd een zeer langdurige manoeuvreerpartij, waarbij ik onze kansen wat hoger inschatte. Echter, in het eindspel bleek wit een vrijpion op a5 te hebben die zeer gevaarlijk was. Ondanks het feit dat Pierre materiaal kon winnen, bleek inderdaad dat wit's troef goud waard was. Pierre moest er zijn Loper voor offeren en toen ontstond er een remise-eindspel.

A. Kok - J. Stada

1.e4 c5 2.d4 cxd4 3.Lc4 e6 4.Pf3 Dc7 5.De2 Pc6 6.0-0 a6 7.c3 b5 8.Lb3 Lc5 9.Td1 dxc3 10.Pxc3 Pge7 11.Lg5 0-0 12.Tac1 Da7 13.e5 Pf5 14.Pe4 Le7 (Diagram 1)

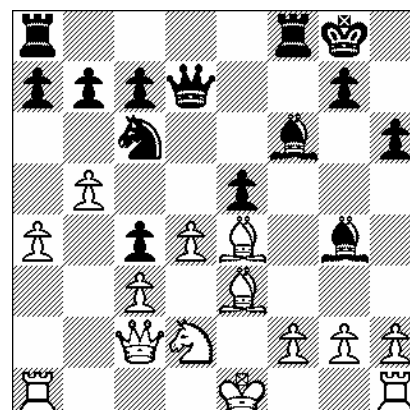
15.Lxe7 Lang nagedacht over Pf6+. Toch maar niet. 15...Pcxe7 16.g4 Ph6 17.Ph4 Pg6? 18.g5! Nu komt wit veel beter te staan. 18...Pf5 19.Pxf5 exf5 20.Pd6 Pe7 21.h4? Frisch und fröhlich zum Krieg, maar Df3 is aanmerkelijk sterker. 21...Tb8 22.h5 Db6 23.g6 hxg6 24.hxg6 Pxc6 25.Dh5 Pxe5 26.Dxf5 Pc4 27.Txc4! bxc4 28.Lxc4 Dxb2 En de partij is eigenlijk al uit, maar je moet het toch maar doen. Met een beetje hulp van de tegenstander klaart Toon de klus. 29.Pxf7? Lxf7+ is veel direkter. 29...d5 30.Dxd5 Df6 31.Pe5+?? Nu had zwart gelijk spel kunnen krijgen na ...Kh7 31...Le6?? 32.Dxe6+ Dxe6 33.Lxe6+ Kh7 34.Pd7 Tfd8 35.Kg2! (Diagram 2)

35...Tb2 36.Pf6+ gxf6 37.Txd8 Na nog een paar zetten gaf zwart het op.

Kienfong Lie-Kwie - Henny Wilbrink

1. d4 Pc6 2. Lf4 d5 3. e4 Pf6 4. e5 Pd7 5. Pf3 Pb6 6. Ld3 Lg4 7. c3 e6 8. Pbd2 Le7 9. Dc2 h6 10. b4 Dd7 11. a4 Pc4 12. Pxc4 dxc4 13. Le4 O-O 14. Pd2 f5 15. exf6 ep Lxf6 16. Le3 e5 17. b5 (Diagram)

Wit lijkt zwart in de verdrukking te brengen, maar Hennie heeft een prachtige riposte.

17.....Pxd4! 18. cxd4 exd4 19. O-O dxe3 20. fxe3 Lxa1 21. Txa1 Tad8
 22. Pxc4 Lf5 23. Lxf5 Dxf5 24. De2 Dd3 25. Dg4 Dc2 26. h3 Df5 27. De2 De4
 28. Tc1 Tde8 29. Tc3 Db1+ 30. Kh2 Da1 31. Pb2 Te7 32. Dc2 De1 33. a5 Tf1
 0-1

Jan Mascini

Hieronder volgt een geheel eigen versie van de tegenstander van Pierre, een man met wie ik veel mooie momenten mocht delen tijdens diverse toernooien.

WLC – Stukkenjagers 3 (7-1) Verslag Van A. Mentink

Zo'n 30 à 40 jaar geleden placht ik mijn partijen voor te bereiden in de onnozele hoop dat er iets van mijn verwachtingen op het bord zou verschijnen.

Momenteel verdiep ik mij vooraf in de semantiek van de clubnaam van de tegenstander en probeer op deze manier een sfeertekening te geven van het te verwachten wedstrijdverloop. In het onderhavige geval van afgelopen zaterdag betrof het WLC uit Eindhoven, hetgeen bepaald geen hoopgevende naam was, ook al gezien mijn enorme aversie tegen afkortingen. De herleiding van de letters kostte me niet veel hoofdbrekens, de C stond zeker voor combinatie en de W moest afkomstig zijn van Waalre of Woensel maar omdat Waalre niet bij Eindhoven hoort, koos ik voor Woensel, de L kon alleen maar Lichtstad betekenen en zo kom je moeiteloos tot de meest kleurloze naam aller tijden.

In mijn eigen beeldvorming probeerde ik de aanstaande tegenstander nog wat meer body te geven door me een soort WLC tower voor te stellen waarboven een gloeilamp zweeft die zich elk moment in de toren kan boren. Eerlijkhalve moet ik toegeven dat dit idee eigenlijk van Hans Klok komt die in "De wereld draait door" vertelde dat Joop van den Ende voor hem een truc met een zwevende gloeilamp gekocht had van de weduwe van een dooie goochelaar. Nu is een dooie goochelaar al enigszins een contradictie maar "de zwevende gloeilamp" zou een truc zijn die zeer uniek was, zeker gezien het feit dat hij de zaal in zweeft over de hoofden van het publiek. Hans Klok verwachtte in ieder geval dat hij er de wereld mee zou veroveren zoals Frits Philips al veel eerder had gedaan met zijn gloeilampen.

Mijn eigen concipiëring van het begrip gloeilamp beperkt zich tot de assistent van Willy Wortel uit de Donald Duck ook wel Lampje genaamd. Het is als het ware de metafoor voor briljante invallen die zich ook bij schakers zowel fictief als non fictief zeer frequent voordoen.

Om kort te gaan konden we dus vast stellen dat zaterdag 3 maart onmiskenbaar de dag van de verlichting zou worden. De aankomst bij het WLC gebouw was een kleine desillusie, het was geen toren en het heette "De hoeksteen". Eigenlijk een soort filiaal van Balkende, we waren er lelijk ingestonken. Onze Captain

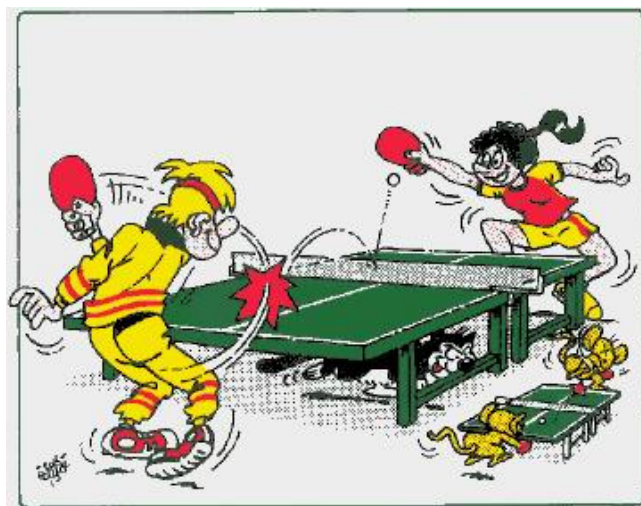
Joost had al in zijn voorbeschouwing gewezen op de mogelijke kracht van WLC maar wij deden dit af als typische teamleider prietpraat.

Het wedstrijdverloop was een nog grotere desillusie dan het WLC gebouw. Als er al er sprake was van verlichting dan kwam dat in ieder geval niet van Stukkenjagers 3. Zij schoven hun stukken op de tast in complete duisternis. Mark en Joost verloren eigenlijk heel regelmatig en bij Kien ging non fictie onmerkbaar over in fictie hoezeer hij ons ook verzekerde dat hij nog steeds riant stond. Hij ging dan ook even later riant liggen. Lex is zo verknocht aan zijn Caro – Can dat hij niet eens in de gaten had dat hij vanuit het Engels in een Svesnikov verzeild was geraakt. Zijn tegenstander Jan Mascini was evenals Lex een briljant tafeltennisser maar om onduidelijke redenen koos Lex er toch ervoor om te gaan schaken en dan vraag je om moeilijkheden. Jim werd vanwege een schaakdepressie op 6 gezet maar ook zijn dip houdt nog even aan. Op 7 zat Raoul Lemmen, een invaller die zich met verve van zijn taak kweet maar desondanks in het verre eindspel het hoofd moest buigen.

Er ontbreken dan nog bord 5 en 8. Op 8 zat Pepijn die de stelling in recordtempo dicht schoof met ongelijke lopers en een toren. Een bloedeloze remise, maar hij handhaaft hiermee wel zijn ongeslagen status. De andere remise kwam van ondergetekende op bord 5, in tegenstelling tot Pepijn deed ik er verschrikkelijk lang over waardoor ik mijn teamleden onredelijk lang vasthield in de “Hoeksteen”, wat zeker geen pretje is. Mijn partij was zeer onderhoudend maar zeker niet goed, maar dat gold ook voor mijn wat minder verlichtte tegenstander. Remise was daardoor een terechte uitslag maar als twee oude mannen zoveel tijd verknoeien om remise te maken moeten ze toch eens wat meer gaan nadenken over de zin van het leven in de “Hoeksteen” want de tijd begint nu toch echt wel te dringen.

Samenvattend kunnen we zeggen dat, als er al sprake was van licht, het nu wel glashelder is dat we een gewone middenmoter zijn maar dat we met onze 7-1 nederlaag de stukkenjagerstoto van Cesar een vernietigende klap hebben toegebracht en dat is toch wel weer een lichtpuntje.

Toon Mentink.

Deurne	- WLC 2	3 - 5
A. Verkooijen	- D. Beijk	1 - 0
Th. de Groot	- L. v. IJzendoorn	0 - 1
T. Hurkmans	- J. de Laat	0 - 1
G. Dekker	- W. Lucassen	½ - ½
H. Verbaarschot	- A. Daanen	½ - ½
G. Boudewijns	- K. Johnson	0 - 1
J. v. Hout	- A. de Man	1 - 0
J. Vermeulen	- A. v. Amstel	0 - 1

Op 3 februari speelden we onze tweede uitwedstrijd van de competitie tegen Deurne. Met slechts 2 punten uit 3 wedstrijden was een overwinning zeer welkom. Henk van Oost had aangekondigd niet aanwezig te zijn vanwege wintersport maar in de persoon van Fons van Amstel hadden we natuurlijk een uitstekende vervanger. Dat bleek ook tijdens de wedstrijd want ondanks zijn gebrek aan wedstrijdritme was hij als één van de eersten klaar en wist een vol punt te incasseren. Zijn tegenstander speelde met wit een te passief damegambiet en Fons wist in een koningsaanval zijn tegenstander te vloeren.

Dat punt was ook nodig want al na een slordige twee uur spelen hadden we al een eerste nul geïncasseerd. Dannie Beijk delfde aan het eerste bord tegen Toine Verkooijen het onderspit. Ondanks dat Dannie goed uit de opening was gekomen had hij moeite met het vinden van een goed plan en het snelle en positioneel sterke spel van Toine deed hem de das om. Ongeveer tegelijk met Fons was John de Laat klaar. In een geweigerd damegambiet wist hij na een afruil in het centrum een pion te winnen. Er ontstond een half-open e-lijn en John moest zijn plus-pion op de e-lijn met hand en tand verdedigen. Zijn tegenstander dacht op een gegeven moment de e-pion met een toren te kunnen nemen en voegde de daad bij de gedachte. John was verrast maar kwam er na 5 minuten achter dat hij de toren toch gewoon kon nemen vanwege een tactische finesse. Zijn tegenstander zag het vertwijfeld aan en gaf vervolgens verbouwereerd op. Dat ging dus de goede kant op: een 2-1 voorsprong na zo'n 3 uur spelen.

Daarna was het geruime tijd rustig en was er een spannende strijd gaande aan de andere borden met wisselende kansen.

Kim Johnson besliste zijn partij als eerste na echter weer één van zijn huzarenstukjes uit te hebben gehaald. Luister en huiver, na een goede opening gaf hij zonder enige aanleiding een stuk weg.... maar... Kim zou Kim niet zijn als hij er niet nog eens goed voor ging zitten. Hij begon een koningsaanval en

zette zijn tegenstander zo onder druk dat hij het stuk weer terug won! Daar bleef het niet bij want de aanval sloeg door en de partij was gewonnen: 3-1.

Wim Lucassen nam kort daarna een remise aanbod aan. Hij had met zwart een Siciliaan gespeeld en wist met actief spel te voorkomen dat hij werd opgesloten. Na een grote afruil stond er een remise eindspel op het bord en de teamleider van Deurne had geen bezwaar tegen een remise aanbod. Min of meer een vergelijkbare situatie was er ontstaan op het bord van Aard Daanen. Na een koningsindische partij waarin er over en weer wat plaagstootjes waren geweest (geen van allen van doorslaggevende betekenis) stond er een eindspel met toren en dame op het bord dat potremise leek. Ook aan dat bord werd tot remise besloten waarmee we sowieso 4 punten en dus een wedstrijd punt in de tas hadden.

De teamleider van Deurne was er van overtuigd dat een 4-4 gelijkspel nog mogelijk was. Dat bleek echter een vergissing te zijn. Het werd nog wel 4-3. Arno had het al de hele middag moeilijk gehad, hij was de h-pion voor zijn koning kwijtgeraakt en moest continu matdreigingen afwenden. Dat ging op een gegeven moment fout en daarmee werd het dus 4-3. Toen was alleen mijn eigen partij nog over. Ik had de hele middag met zwart in een gedrukte stelling moeten verdedigen maar ondanks het optische overwicht van mijn tegenstander was er toch niet zoveel aan de hand. In een spannende tijdnoedfase raakte mijn tegenstander de kluts kwijt. Ik wist het centrum op te ruimen en tegenspel te creëren maar maakte daarbij wel een fout. Via een combinatie met daarin een stille zet had mijn tegenstander een stuk kunnen winnen zoals Toine Verkooijen in de post mortem analyse aangaf. In tijdnoed zie je dat soort dingen echter niet zo makkelijk en mijn tegenstander verzuimde zijn kans te grijpen. Daarna stond ik goed en na de tijdnoed controle was ik degene met de beste kansen. Mijn tegenstander zat steeds maar met zijn hoofd te schudden en was kennelijk ernstig teleurgesteld in het partijverloop. Hij verzuimde nauwkeurig te spelen en verloor toen een stuk en de partij waarmee we dus onze felbegeerde overwinning wisten te behalen: 5-3.

We mogen denk ik wel van geluk spreken want aan gebrek van fortuin hebben zeker geen last gehad..

Leo van IJzendoorn

WLC 2	- HSC 3	2 - 6
D. Beijk	- B. Smits	½ - ½
L. v. Ijzendoorn	- F. v. Neerven	½ - ½
J. de Laat	- R. Robinson	0 - 1
W. Lucassen	- J. Ruijs	0 - 1
A. Daanen	- W. v.d. Kimmenade	½ - ½
K. Johnson	- R. Hendriks	0 - 1
A. de Man	- J. Wuijts	½ - ½
I. Alink	- R. Bakels	0 - 1

Na de belangrijke overwinning tegen Deurne in de vorige ronde moesten we tegen het sterke HSC 3 spelen dat met de Combinatie 2 vecht om het kampioenschap in onze klasse. Een moeilijke wedstrijd was te verwachten en toen ik op de avond voor de wedstrijd van Henk van Oost ook nog een “last minute” afmelding ontving was ik niet bepaald gerust op een goede afloop. Na een hele reeks telefoontjes was het uiteindelijk Dick Gielen die een verjaardagsbezoek liet schieten en alsnog meespeelde met het derde waardoor ons nieuwe lid Ivar Alink kon meespelen in het tweede. Hulde aan Dick die het mogelijk maakte dat we in ieder geval met 8 man konden aantreden.

Jammer genoeg werden mijn bange vermoedens wel bewaarheid. Ivar was de eerste die de vlag moest strijken. Ondanks zijn ervaring bij een club in Mook en een paar goede partijen in de interne competitie had hij nog niet voldoende wedstrijdritme om Rob Bakels van HSC te weerstaan. Dat is ook een lastige tegenstander; het verbaasde me dat hij op het achtste bord zat. Ivar speelde met wit een Italiaanse partij maar kreeg een geweldige aanval voor zijn kiezen via een open f-lijn. Toen zijn koning noodgedwongen op g3 terecht kwam gaf ik hem niet veel kans meer en dat bleek helaas zo te zijn. Een half uurtje later werd de tweede nul geïncasseerd door Kim Johnson. Hij raakte in de opening al het initiatief kwijt en liep de hele wedstrijd achter de feiten aan. Hij offerde in uiterste nood nog een dame tegen toren en loper maar dat was eigenlijk al tegen beter weten in. Kort daarna was het Aard die een remise liet aantekenen. Puur toevallig speelde hij al voor de vierde keer tegen Wim vd Kimmenade van HSC. Aard ruilde binnen de kortste keren alles af en in een potremise stelling kwam hij mij netjes vragen of er remise kon worden aangeboden. Ik heb niet tegengestribbeld en om 15:30 stonden we dus al met 2½-½ achter.

Daarmee was het nog niet gedaan want ook Wim Lucassen had zijn middag niet. Ondanks dat hij met wit goed uit de opening kwam kreeg hij het niet voor elkaar om zijn tegenstander vanuit een solide opstelling aan te vallen. Wim

offerde vervolgens een paard tegen drie pionnen en zijn tegenstander ging in de fout door één van de vergiftigde pionnen met een loper te pakken. De loper ging verloren en zo stond Wim dus twee pionnen vóór. Zijn tegenstander begon toen echter een offensief om zijn laatste kans te grijpen en jammer genoeg liet Wim zich hierdoor danig van de wijs brengen. Zo erg zelfs dat hij zijn dame weggaf en ja dan is het natuurlijk wel afgelopen: $3\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$. Ook bij John de Laat ging het mis. Zijn tegenstander speelde Engels en deed veel pionzetten. John leek druk te ontwikkelen in het centrum maar vergiste zich in een ruil en verloor twee pionnen. Daarna kwam er een dame-eindspel met lopers van ongelijke kleur op het bord waarin John zelfs werd mat gezet...

Daarmee was het in rap tempo $4\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ voor HSC 3 geworden en was het devies redden wat er te redden valt....

Gelukkig werd er geen partij meer verloren. Eerst wist Arno de Man aan het zevende bord een remise af te dwingen. In een Franse partij (Tarrasch met Pd2) was hij met zwart een pion kwijt geraakt maar hield het hoofd boven water. In een gecompliceerd dame-eindspel met loper tegen paard en een pion minder voor zwart kwam uiteindelijk een eeuwig schaak op het bord.

Daarna waren alleen Dannie Beijk en ik nog aan het spelen op de eerste twee borden. Ik speelde zelf tegen Frans van Neerven die altijd lastig te bespelen is. Ik kwam echter na een onregelmatige engelse opening duidelijk in het voordeel en kreeg een positioneel sterke stelling. Frans verdedigde nauwkeurig met zijn paarden die via de 8^e rij net op tijd de goede velden wisten te bereiken. Ik maakte daarna de fout te gaan ruilen en daarmee smolt mijn voordeel langzaam maar zeker weg. In het resulterende eindspel met ongelijke lopers en ieder een toren heb ik remise aangeboden wat onmiddellijk werd geaccepteerd.

Dannie Beijk was als laatste klaar. Hij speelde tegen Benjamin Smits, één van zijn oude pupillen die hij vanaf stap 3 heeft les gegeven. Benjamin aast er al jaren op om zijn oude "meester", Dannie, te verslaan en vond dat het nu maar eens moest gebeuren. In een Italiaans-achtige partij probeerde Dannie met d5 het initiatief te grijpen maar in het complexe middenspel wat daarop volgde verloor hij toch een pion. Toch werd de remise marge niet overschreden toen Dannie naar een eindspel met lopers van ongelijke kleur wist af te ruilen waarmee Benjamin toch even geduld zal moeten hebben.

Een wedstrijd om snel te vergeten.... Laten we in ieder geval er voor zorgen dat we in de volgende ronde tegen hekkensluiter Kemp pion 3 onze wedstrijd winnen dan zijn we met 6 matchpunten veilig en kunnen we in de laatste ronde tegen Veldhoven 4 vrijuit spelen.

Leo van IJzendoorn

Veldhoven	-WLC 3	2 - 4
-----	-R Matzinger	1 - 0
H vd Boogaard	-J Logtenberg	0 - 1
J vd Munckhof	-P Koymans	0 - 1
S v Veldhoven	-R Nguyen	0 - 1
N vd Meerakker	-R Leugs	½ - ½
K v Veldhoven	-D Gielen	½ - ½

Een wedstrijd met een lastig begin: bij de Hoeksteen stonden we slechts met 5 spelers en 1 auto. Waartoe de afwezigheid van captain Spijkerman al niet toe leidt: het lot sloeg onverwacht toe, de moeder van Rainier (bord 1) brak voor de wedstrijd op de markt haar elleboog en Rainier was daar in het ziekenhuis dermate zoet mee dat we met achterstand begonnen. Echter, onze jeugdspelers Peter en Roland begrepen wat van hen verlangd werd, waarna de senioren de zaak bekwaam afronden.

Jan trok in een Spaanse partij zoals wel vaker met z'n leger pionnen naar voren. Na 17 zetten leverde dat een toren op en uiteindelijk de winst. De speler van Veldhoven vond dat hij lang goed had gestaan, maar Jan vond dat die speler niet kon schaken!

Peter werd al snel in de verdediging gedrongen, verloor een pion, maar de vijandelijke aanval zette niet door. Hernieuwde aanvalsdrijf van de witspeler werd deze echter fataal, de dame werd ingesloten.

Roland speelde een Spaanse partij, al snel uitmondend in een soort weggeefschak na dameruil. Na verlies van 2 pionnen en 2 stukken was er voor de zwartspeler niets meer te verdienen en wij hadden onze achterstand door het verlies op bord 1 al goedgeemaakt.

Rein speelde weer eens tegen een echte mini: gelijkopgaande strijd met veel afruil. Echter, toen de kruitdampen opgetrokken waren, bleek hij een open g-lijn te bezitten, bezet door 2 torens en een dame. De mini voorzag problemen en bood remise aan. Op strategische (hierdoor kwamen wij op 3 ½ punt hetgeen teamwinst betekende) en pedagogische gronden werd het voorstel aangenomen.

Dick had het genoeg tegen 2 dames te spelen: 1 op en 1 achter het bord. Het leverde vanaf het begin een gelijkopgaande partij op, waarbij het evenwicht nooit verbroken werd. Bij een eindspel met elk 2 torens en 5 pionnen was het wachten op de fout van wie dan ook. Toen dat niet gebeurde werd de vrede getekend met de overgebleven dame.

Rein Leugs

WLC 3	HSC 5	3-3
R.Matzinger	Mw. J.de Haas	0-1
J.Logtenberg	Adriaans	1-0
P.Koymans	R.v.d. Donk	0,5-0,5
R.Nguyen	G.Visser	0,5-0,5
D.Gielen	J.de Groot	0,5-0,5
M.Spijkerman	T.Claassen	0,5-0,5

Tot aan de 17^e zet was de Spaanse partij van Rainier tegen Jessica redelijk in evenwicht. Maar toen onze man een pion weg gaf, was dat het omslagpunt in de partij. Wit kreeg meer grip en met een mooie combinatie wist ze een kwaliteit te winnen. Toen gooide zwart de handdoek in de ring.

Vanuit een Damegambiet kreeg Jan een open lijn op de Koningsvleugel, waarna spoedig mat volgde. Bij Peter ging het in een engelse partij gelijk op totdat de tegenstander een halve vrijpion in het eindspel kreeg. Maar met eeuwig schaak kon onze jongeman remise afdwingen.

Vanuit een Spaanse opening kwam Roland in een passieve stelling terecht.

Plotseling bood zwart remise aan, wat uiteraard aangenomen werd.

Dick won in het middenspel 2 pionnen, maar daarvoor moest hij wat zwakten in zijn stelling accepteren. Dit leidde voor ons tot een slecht eindspel, maar via een spannend slot werd tot remise besloten. Michael kwam slecht uit de opening en verloor een Loper en een pion. In het middenspel ruilde zwart verkeerd af waardoor onze teamleider een Paard terug won. In het eindspel kwamen we zelfs een pion voor, maar het werd toch remise.

M.Spijkerman.

Uitslag

Dokter, ik heb weer uitslag.

Ditmaal is het echt ernstig.

Ik zit helemaal onder.

Ik ben besmet met een nul.

Ik heb dit thuis opgelopen dokter.

Ik ben besmet door ene zekere hr. John de Laat.

Dokter, ik hoop, dat u een goede therapie voor me hebt.

Zelf denk ik aan de zgn. "laddertherapie".

Leo, het moge duidelijk zijn:

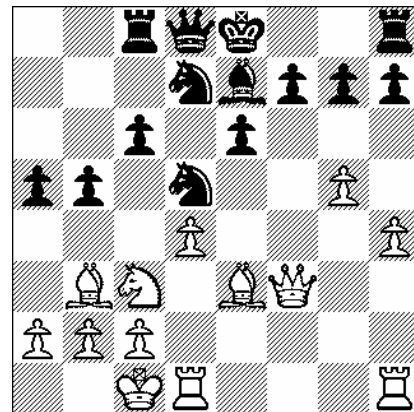
Uitslag John de Laat - Manuel Kanters : 1 - 0

Manuel Kanters

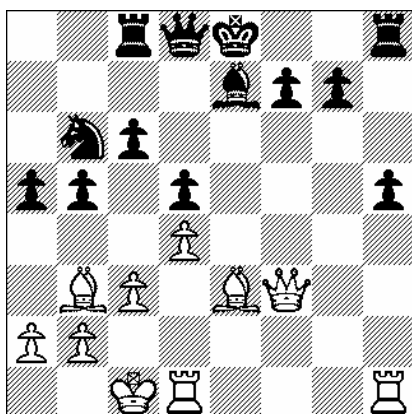
Extra

Medema,J - Buijs,P.J (bekerfinale 05/06)

1.d4 d5 2.e4 dxe4 3.Pc3 Pf6 4.f3 exf3 5.Pxf3 Lg4 6.h3 Lxf3 P: Ik wilde niet terug naar h5, dus ... **7.Dxf3 c6 8.Le3 e6** P: Tot zo ver volgens Fritz nog theorie. **9.Lc4** J: Ik wist de theorie hier niet meer, maar waarschijnlijk was Ld3 wel beter geweest. **9...Pbd7 10.0-0-0** [10.0-0 Pb6 11.Ld3 Dd7=] **10...Tc8** P: Als wit g4 speelt, wil ik b5 kunnen spelen. **11.g4 b5 12.Lb3?!** P: Mij leek Ld3 actiever. Nu staat er geen loper op h7, dus alle aandacht naar f7. Na Tf1 en g5 moet ik f7 wel kunnen verdedigen. J: Ik wilde door Lb3 de druk op e6 handhaven. Dat was geen goed idee. Beter was dus ook Ld3, en dan staat het min of meer gelijk. **12...Le7 13.h4** J: Misschien was Tdf1 wel beter. Dan kan zwart het paard van f6 niet zomaar verzetten. [13.g5 Pd5 14.Pe4 a5] **13...a5** P: Ik moet ook blijven dreigen, anders gaat het fout. [13...Pd5!? 14.Lf4 Pxf4 15.Dxf4 a5] **14.g5** P: Nu oppassen geblazen. **14...Pd5 (Diagram)**

15.Pxd5? [15.Lxd5 cxd5 16.Pxb5] **15...exd5?** P: Al een aantal zetten deze ruil bekeken. Ik vond toen dat voor mij een open c-lijn geen voordeel zou geven.. Met de pionnenstructuur en de witte loper zag ik geen doorkomen. Volgens Fritz verkeerd gedacht. **16.c3 Pb6?!** P: Paard staat op d7 niet zo goed. Hier dekt hij de toren, kan eventueel naar c4 en maakt plaats voor de Dame of de Koning. J: Het paard vertrekt uit de verdediging. De positie hier is interessant. Wit heeft een pionnetje minder, maar wat ontwikkelingsvoorsprong. Eigenlijk wil ik hier wel Tdf1 spelen, maar na 0-0 is het feest dan over. Vandaar de gekozen zet. En ook omdat het leuk is, natuurlijk. Achteraf blijkt het ook dat Fritz deze zet als beste kwalificeert. **17.g6** P: Ik vond het niet zo erg, weer een pion. Nu volhouden. **17...hxc6 18.h5 gxh5 (Diagram)**

19.Txh5?! J: Hier maak ik de fout. Met de tussenzet Tdf1 kan ik de partij nog naar mijn hand zetten. [19.Tdf1 Lf6 20.Txh5 Txh5 21.Dxh5] **19...Txh5= 20.Dxh5** P: Hierna lang nagedacht. Hoe nu verder? Lf6 dan kan ik na Lf4 en Te1 niet via c7 vluchten. Een andere zet geeft g7 op. **20...g6 21.Dh7** P: Van deze zet schrok ik. Niet gezien. Ik moet actief spelen, dus ... J: Het ziet er allemaal dreigend uit, en speelt wel leuk voor wit. Ik vergeet echter wel eens dat de tegenstander ook mag zetten.

21...Dd6 J: Tsja, wat moet ik hiermee doen? Ik heb zelf geen duidelijk plan, dan

maar een makkelijke zet. **22.Tf1** P: Verwacht, maar ik kan de f-pion nu verdedigen, omdat de loper op d3 dan staat aangevallen. **22...De6** **23.Lh6?!** Iets als Kd2 was beter geweest, en ook Lf4 had nog kansen. Lh6 ziet er leuk uit, maar is in de praktijk gewoon minder. [23.Ld2 Pc4 24.Lxc4 bxc4=] **23...f5** P: Ik speelde deze zet, omdat ik hier een mogelijkheid zag de sterke stukken af te ruilen en een pion meer over te houden. Ik verwachtte nu Tg1. [23...Lf6 24.Ld2 Kd7 25.Dh2] **24.Tg1** [24.Lf4=] **24...g5** Hier was ik zeer tevreden over. Alles gedekt en na Df7 ruilen we de Dames.

(Diagram)

25.Kd2? **Df7** [25...a4 26.Lxg5 axb3 27.axb3—+]

26.Dxf7+ [26.Lg7 Pc4+ 27.Kc1 Kd7—+]

26...Kxf7—+ 27.Lxg5 Tg8 J: Hier baalde ik al

een beetje. Ik had, zo naar mijn gevoel, mijn hand overspeeld, en moest het zien te keepen.

Niet leuk! **28.Le3** P: Hier lang nagedacht. Hoe nu een plan volgen om de partij niet in remise te laten verzanden.

28...Txxg1 29.Lxxg1 Lg5+ 30.Kd1 Ke6 31.Lc2 P: Nu met

tempowinst het paard naar e4 brengen. **31...Pc4 32.b3 Pd6 33.Ld3 f4** Hierna

dreigt f3. **34.a3** [34.Le2 Kf5—+] **34...Pe4** [34...f3 P: Is iets actiever, maar durfde het niet aan. 35.Ke1 Pe4 36.Kf1—+] **35.Kc2?** P: Nu wordt de f-pion heel sterk.

Doorlopen maar. **35...f3 36.c4 f2 37.Lh2** [37.cxd5+ Brengt geen redding.

37...cxd5 38.Lh2 Pd2—+] **37...bxc4 38.bxc4 Pd2 39.c5** J: Ik probeer nog een

schwindel, maar helaas, het zit er niet in. (Diagram)

39...f1D [39...Pf3 P: Fritz geeft aan dat deze zet

nog sterker is. Aanval op de loper en dreigen naar d1+, met afruil van de witte loper en

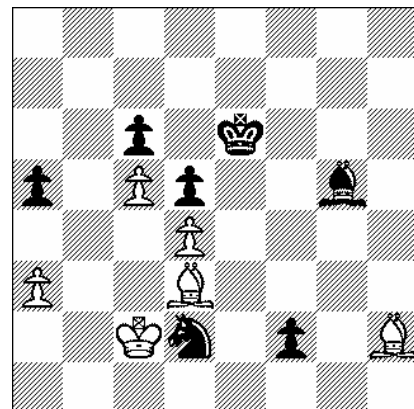
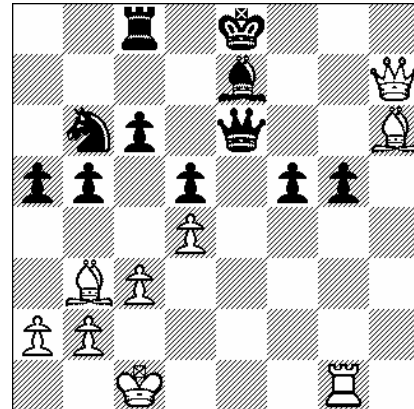
promotie. 40.La6 Pxxh2 41.Lc8+ Kf6 42.La6—+]

40.Lxf1 Pxf1 41.Lc7 J: Dit was het idee, het

winnen van de pion op a5. Dan heb ik misschien nog een kansje. Echter Pe3+ gevolgd door Pc4

haalt alles er uit. **41...Pe3+** [41...Pe3+ 42.Kc3

Pc4—+] **0–1**

Oplossing “ Made “

1. Pf6 !! en mat via Db8 of Th7 is niet meer te vermijden.